

Toiminta- ja kehittämissuunnitelman ARVIOINTIKOOSTE

Lukuvuosi 2025–2026

Laululaakso OY:n Päiväkoti Laulupuu ja Päiväkoti Sävelmaa

Arviointi kokoaa henkilöstön, tiimien ja huoltajien näkökulmat pedagogisen toiminnan vahvuuksista, kehittämistarpeista ja seuraavan toimintavuoden suunnasta.

1. Arvioinnin lähtökohdat ja aineistot

Arviointi perustuu henkilöstön kehitys- ja osaamiskeskusteluihin, tiimisopimusten kevätarviointeihin, leikin arvioinnin yhteenvetoon sekä huoltajilta keväällä 2026 kerätyyn asiakaspalautteeseen. Aineistot täydentävät toisiaan ja tuovat arviointiin henkilöstön, tiimien ja huoltajien näkökulmat.

Kehitys- ja osaamiskeskustelut kuvaavat henkilöstön kokemuksia osaamisesta, työhyvinvoinnista ja ammatillisista kehittämistarpeista. Tiimisopimusten arvioinnit tuovat esiin pedagogisten tavoitteiden toteutumista lapsiryhmien arjessa. Leikin arviointi kohdentaa tarkastelua leikin edellytyksiin, aikuisen toimintaan ja lasten osallisuuteen. Huoltajapalaute täydentää kokonaisuutta kuvaamalla perheiden kokemuksia arjen turvallisuudesta, kohtaamisesta, tiedonkulusta ja pedagogisen toiminnan näkyvyydestä.

Kokonaisuutena aineisto kertoo onnistuneesta lukuvuodesta. Toimintaa on kehitetty lasten ja lapsiryhmien tarpeisiin vastaten, ja henkilöstö on tarkastellut omaa työtään avoimesti ja rehellisesti. Huoltajien palautteissa näkyy, että lapset viihtyvät, tulevat lämpimästi kohdatuiksi ja saavat yksilöllistä tukea. Arvioinneissa uskalletaan kuitenkin nostaa esiin myös ne asiat, joissa meillä on vielä opittavaa ja kehitettävää.

2. Työyhteisön toimivuus ja ammatillinen osaaminen

Yksi lukuvuoden selkeimmistä vahvuuksista on ollut henkilöstön keskinäinen yhteistyö. Arvioinneissa kuvataan toimivaa tiimityötä, avointa keskustelua, joustavuutta ja halua etsiä ratkaisuja yhdessä. Työkavereiden tuki, hyvä työilmapiiri ja yhteinen sitoutuminen lasten parhaaksi tehtävään työhön ovat kannatelleet myös vaativissa tilanteissa.

Moni työntekijä on vuoden aikana tunnistanut aiempaa selvemmin omaa osaamistaan ja ammatillisia vahvuuksiaan. Kehitystä on tapahtunut esimerkiksi lapsilähtöisessä suunnittelussa, ryhmän hallinnassa, kuvatuun käytössä, neuropsykiatristen tarpeiden huomioimisessa ja pedagogisten asiakirjojen laatimisessa. Koulutukset ja webinaarit ovat antaneet uusia ajatuksia, mutta aivan yhtä tärkeää on ollut työkavereilta oppiminen ja osaamisen jakaminen arjessa.

Kehittämistarpeet liittyvät erityisesti haastaviin kasvatustilanteisiin, lasten tunne- ja vuorovaikutustaitojen tukemiseen, autismikirjon ja muiden tuen tarpeiden huomioimiseen, tukiviittomien ja kuvatuun käyttöön sekä musiikkikasvatukseen. Lisäksi halutaan vahvistaa ratkaisukeskeytyä, sanavalmiutta, palautekulutturia ja työn tarkoituksenmukaista rajaamista.

3. Kiireettömyys ja arjen pedagogiset rakenteet

Kiireettömyyttä on edistetty pienryhmätoiminnalla, siirtymien porrastamisella, selkeillä päivärytmeillä ja aikuisten työnjaon ennakoinnilla. Ryhmäajoja ja arjen rakenteita on muokattu joustavasti lasten tarpeiden ja päivän tilanteiden mukaan. Porrastaminen on vähentänyt ruuhkia ja levottomuutta erityisesti siirtymä-, ruokailu- ja lepohtoketilanteissa.

Kiireettömyys ei tarkoita vain toimivia aikatauluja, vaan ennen kaikkea aikuisen tapaa olla lapsen kanssa. Henkilöstö on tietoisesti pyrkinyt rauhoittamaan omaa toimintaansa, pysähtymään lasten äärelle ja antamaan aikaa leikille, harjoittelulle ja lasten omille aloitteille. Tässä ei ole aina onnistuttu niin hyvin kuin olisi haluttu. Poissaolot, henkilöstön siirrot, lasten erilaiset päivärytmit, useat samanaikaiset tuen tarpeet ja välttämättömät käytännön tehtävät ovat ajoittain lisänneet kiireen tunnetta. Siksi työn priorisointia, vastuiden selkeyttä ja yhteistä pedagogista keskustelua tarvitaan edelleen.

4. Leikki, ilmaisu ja projektityöskentely

Leikki nähdään keskeisenä lapsen oppimisen, osallisuuden, vuorovaikutuksen ja hyvinvoinnin ympäristönä. Leikille on varattu aiempaa enemmän aikaa, leikkiympäristöjä on muokattu lasten tarpeista käsin ja pitkäkestoista leikkiä on tuettu esimerkiksi säilyttämällä keskeneräisiä leikkejä, rajaamalla leikkialueita sekä hyödyntämällä leikinvalintatauluja ja leikkipareja.

Henkilöstö tunnistaa, ettei laadukas leikki synny aina itsestään. Aikuista tarvitaan mahdollistamaan, havainnoimaan ja rikastamaan leikkiä sekä auttamaan lapsia mukaan yhteiseen leikkiin. Aikuisten osallistuminen on muuttunut tavoitteellisemmaksi, vaikka tuettua leikkiä ei ole pystytty toteuttamaan kaikissa tilanteissa niin säännöllisesti kuin oli suunniteltu.

Musiikki, liikunta, retket, draama ja muu ilmaisu ovat olleet osa arjen toimintaa vaihtelevin painotuksin. Projektityöskentely on tukenut lasten kiinnostuksen kohteista lähtevää toimintaa ja auttanut yhdistämään oppimisen alueita. Kehittämistarpeena on vahvistaa lasten osallistumista projektien arviointiin ja löytää tasapaino projektityöskentelyn sekä tuetun leikin välille.

5. Lapsen osallisuus, vuorovaikutus ja yhteisöllisyys

Lasten kiinnostuksen kohteita, aloitteita ja yksilöllisiä tarpeita on huomioitu toiminnan ja oppimisympäristöjen suunnittelussa. Lapset ovat saaneet valita leikkejä, vaikuttaa niiden sisältöihin ja osallistua arjen tehtäviin. Huoltajapalaute tukee henkilöstön arviota lapsilähtöisyyden ja yksilöllisen huomioimisen toteutumisesta.

Yhteisöllisyyttä on rakennettu tukemalla lasten vuorovaikutus-, neuvottelu-, tunne- ja kaveritaitoja. Aikuiset ovat mallintaneet toisia kunnioittavaa vuorovaikutusta, auttaneet lapsia liittymään leikkiin ja vahvistaneet yhteisiä onnistumisia. Kehittämistarpeena on vahvistaa lasten kanssa toteutettavaa arviointia ja kehittää ikätasoisia tapoja, joiden avulla myös pienet lapset voivat osallistua leikin, projektien ja oppimisympäristöjen arviointiin.

6. Huoltajayhteistyö ja asiakaspalaute

Huoltajilta saatu palaute on ollut hyvin myönteistä ja myös henkilöstölle merkityksellistä. Palauteissa toistuvat lapsen turvallinen arki, lämmin ilmapiiri ja yksilöllinen kohtaaminen. Lasten kerrotaan viihtyvän ja kiinnittyvän ryhmään hyvin. Erityisen arvokasta on palaute siitä, että lapsi saa jännittävissä tilanteissa turvaa aikuisen sylistä. Henkilöstön ammattitaito, sitoutuminen ja välittävä työote ovat näkyneet myös perheille.

Huoltajat ovat olleet tyytyväisiä lasten kiinnostuksen kohteista lähteneisiin projekteihin ja pienryhmätoimintaan. Valokuvat ja projektiseinät ovat tehneet toimintaa näkyväksi ja auttaneet huoltajia keskustelemaan lasten kanssa päivän tapahtumista.

Tiedonkulkuun liittyvät kokemukset vaihtelevat. Osa huoltajista kokee saavansa lapsen päivästä riittävästi tietoa, mutta palautteissa toivotaan myös monipuolisempaa ja konkreettisempaa kerrontaa sekä avointa tietoa haastavista päivistä. Lisäksi toivotaan, että tiedotteet tavoittavat perheen molemmat huoltajat. Kehittämiskohteina nousivat kaikkien aikuisten yhdenmukainen tervehtiminen, eteistilanteiden rauhallisuus sekä yhteisistä käytännöistä ja tapahtumista tiedottaminen. Palautteen keräämiseen ehdotettiin jatkossa sähköistä kyselyä.

7. Pedagoginen havainnointi, arviointi ja dokumentointi

Toimintaa on arvioitu tiimipalaverissa, tiimi-illoissa ja arjen keskusteluissa, ja sitä on mukautettu lasten tarpeiden perusteella. Dokumentointia ovat tukeneet lasten varhaiskasvatussuunnitelmat, kartoitukset, henkilöstön muistiinpanot, valokuvat, videot ja lasten työt.

Dokumentointi ei ole toteutunut kaikissa ryhmissä yhtä säännöllisesti. Suunnitelmallinen havainnointi, toiminnan näkyväksi tekeminen ja dokumenttien hyödyntäminen lasten kanssa arvioitaessa ovat jääneet osittain tavoitteista. Kehittämisessä on tärkeää löytää riittävän yksinkertaiset yhteiset käytännöt. Dokumentoinnin tulisi auttaa meitä ymmärtämään lasten kokemuksia ja kehittämään toimintaa, ei muodostua arjesta irralliseksi lisätehtäväksi.

8. Johtopäätökset ja kehittämisen suunta

Arvioinnin perusteella voimme olla tyytyväisiä siihen, että yhteinen pedagoginen suunta on vahvistunut. Toimivat tiimit, sitoutuminen lasten hyvinvointiin sekä sensitiivinen ja lapsilähtöinen työskentely muodostavat toiminnan vahvan perustan. Huoltajien kokemukset vahvistavat tätä arviota. Pienryhmätoiminta, porrastaminen ja joustavat rakenteet ovat tukeneet arjen sujuvuutta, ja leikin pedagogiikka sekä projektityöskentely ovat kehittyneet.

Arki ei silti ole ollut kaikissa tilanteissa helppoa. Henkilöstömuutokset, lasten runsaat ja samanaikaiset tuen tarpeet, käytettävissä olevat tilat ja muiden työtehtävien yhteensovittaminen vaikuttavat siihen, miten suunniteltu pedagogiikka toteutuu. Näitä havaintoja ei pidä nähdä vain yksittäisen työntekijän osaamiseen liittyvinä kysymyksinä. Meidän on tarkasteltava myös rakenteita, työnjakoa ja yhteisiä toimintatapoja.

Seuraavan lukuvuoden yhteiset kehittämisen painopisteet:

- leikin havainnoinnin ja pedagogisen dokumentoinnin systematisointi
- lasten osallistaminen leikin, projektien ja toiminnan arviointiin
- tuetun leikin käytäntöjen vakiinnuttaminen
- kuvatuon, tukiviittomien sekä tunne- ja vuorovaikutustaitojen tukemisen vahvistaminen
- osaamisen lisääminen haastavissa kasvatustilanteissa ja erityistä tukea tarvitsevien lasten kohtaamisessa
- työtehtävien, vastuiden ja pedagogisen ajan tarkoituksenmukainen järjestäminen
- avoimen, rakentavan ja ratkaisukeskeisen palautekulttuurin vahvistaminen
- lapsen päivästä kertomisen ja yhteisten viestintäkäytäntöjen kehittäminen.

Kokonaisuutena lukuvuosi on vahvistanut yhteistä pedagogista suuntaamme. Arvioinneista näkyy henkilöstön aito halu oppia, kehittää toimintaa ja etsiä ratkaisuja lasten parhaaksi. Huoltajien myönteinen palaute kertoo, että tehty työ näkyy siellä, missä sen kuuluukin näkyä: lasten turvallisuutena, viihtymisenä ja perheiden luottamuksena.